

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/69/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220010592
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1220010592.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a Ing. Mgr. Anny Prikrylovej v trestnej veci proti obžalovanému L. W. stíhaného pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c), e) Tr. zák., o odvolaní poškodeného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2 - 3T/76/2020 zo dňa 15.04.2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.októbra 2025 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2 - 3T/76/2020 zo dňa 15.04.2025 vo výroku o náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný L. W., nar. XX.XX.XXXX v Q., bytom Q. A. Č.. XX povinný nahradiť poškodenej L.. L. W., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, nemajetkovú ujmu vo výške 5000 euro.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodená L.. L. W. odkazuje so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2 - 3T/76/2020 zo dňa 15.04.2025 bol obžalovaný L. W. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c), e) Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

od júna roku 2019 do minimálne do dňa 08.10.2019 na B. E. č. XX F. Q., kde má trvalé bydlisko poškodená L.. L. W., v jej okolí, v jej zamestnaní na B. E. a na rôznych miestach na dennej báze vyhľadáva osobnú blízkosť poškodenej, kontaktuje ju z čísla XXXXXXXXXX na jej číslo obťažujúcimi a nepretržitými sms, taktiež aj jej známym, priateľom a jej rodičom, ktorých to obťažuje a to v rôznych časových intervaloch, pričom z uvedeného dôvodu poškodená svojim synom presné adresy kde sa budú nachádzať a to z obavy, že obvinený by prišiel za nimi, pričom vzhľadom na konanie obvineného sa poškodená vyhýba určitým miestam, zmenila trasu cesty na pracovisko, aby neprišlo k jej kontaktu s obvineným, poškodená je z konania obvineného psychicky vyčerpaná, čím u poškodenej L.. L. W. uvedeným konaním obvinený zasahuje výrazným spôsobom do jej súkromia, obmedzuje na jej obvyklom spôsobe života a taktiež jeho konanie výrazne zhoršilo kvalitu jej života.

Za to mu bol podľa § 360a ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 1000 euro. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydla.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú L.. L. W. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie iba poškodená. V písomných dôvodoch podaného odvolania poukázala na nesprávny výrok ohľadne náhrady škody, ktorý je uvedený v napadnutom rozsudku. Podľa poškodenej nič nebráni tomu, aby o uplatnenej škode rozhodol súd v trestnom konaní, žiadne ďalšie dôkazy nie je nutné vykonať.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného, ktorý požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti.

Splnomocnenec poškodenej uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd priznal poškodenej nemajetkovú ujmu vo výške 5000 euro a aby rozhodol aj o trovách jej právneho zastúpenia. To, že škoda vznikla vyplýva z napadnutého rozsudku a pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy, tak tam nie je potrebné žiadne dokazovanie, nakoľko jej výška vyplýva z úvahy súdu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a preto navrhla odvolanie poškodenej zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa pridrižiava písomne podaného vyjadrenia k odvolaniu poškodenej a navrhla, aby jej odvolanie bolo zamietnuté ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie poškodenej je čiastočne dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. f) Tr. zák. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť vo výroku o vine ako aj vo výroku o treste už v konaní pred mestským súdom, nakoľko odvolanie podala iba poškodená osoba a to do výroku o náhrade škody, presnejšie do výroku, ktorým bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces a to v neprospech obžalovaného. Poškodená osoba namietala, že jej súd mal priznať v rámci adhézneho konania morálnu ujmu vo výške 5000 euro a náklady právneho zastúpenia.

Podľa § 46 ods. 3 Tr. por. poškodený, ktorý má voči obvinenému nárok na náhradu škody si ho musí uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Poškodená dostala týmto zákonným podmienkam, nakoľko si nárok na náhradu škody voči obžalovanému uplatnila ešte počas prípravného konania, t. j. do skončenia vyšetrovania (osobitným písomným podaním zo dňa 24.01.2020 - č. I. 332), pričom z uplatneného nároku bolo zrejmé z akých dôvodov si nárok uplatňuje (nemajetková ujma z dôvodu spôsobenia morálnej ujmy ako následok spáchaného trestného činu a trovy právneho zastúpenia)) ako aj v akej výške. Poškodená si teda

uplatnila nárok na náhradu škody voči obžalovanému riadne a včas a na tomto svojom nároku zotrvala aj na hlavnom pojednávaní ako aj v podanom odvolaní.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por., ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, ak škoda nebola doposiaľ uhradená.

Súd prvého stupňa odkázal poškodenú s nárokom na náhradu škody na civilný proces s tým, že o uplatnenom nároku by bolo nutné vykonať dokazovanie nad rámec dokazovania na hlavnom pojednávaní. Mestský súd však bližšie nevysvetlil, aké dokazovanie by tu bolo nutné vykonať, respektíve prečo nebolo možné rozhodnúť aspoň o uplatňovanom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, keďže o trovách právneho zastúpenia poškodenej sa meritórnym rozhodnutím nerozhoduje, t. j. pred právoplatným vyriešením otázky viny obžalovaného.

Pokiaľ teda súd prvého stupňa odkázal poškodenú s celým uplatňovaným nárokom na náhradu škody na civilný proces, potom toto jeho rozhodnutie nezodpovedá stavu veci a zákonu. Krajský súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vychádzal z rozhodovacej činnosti súdov v obdobných prípadoch a to najmä rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 22.01.2011 sp. zn. 1To/10/2011.

Odvolací súd pripomína, že vzhľadom na definíciu pojmu škodu uvedenú v ustanovení § 46 ods. 1 Tr. por. sa povinnosť rozhodnúť o nej v odsudzujúcom rozsudku, ak bol nárok riadne uplatnený, vzťahuje na škodu majetkovú, morálnu a inú a aj na porušenie, či ohrozenie iných zákonných práv alebo slobôd poškodeného s tým, že pojem „morálna škoda“ vo vzťahu k škodlivému následku spôsobenému úmyselným násilným trestným činom treba v danom prípade vykladať v súlade s výkladom pojmu „nemajetková ujma“ v civilnom konaní.

Je preto zjavné, že trestnoprávny pojem „škoda“ je obsahovo širší a obsiahlejší ako pojem „škoda“ v práve súkromnom. Trestné právo nazerá na definíciu pojmu škoda ako na protiprávny zásah do materiálnych aj nemateriálnych práv, pričom výsledkom takéhoto zásahu môže byť nielen ujma materiálna (majetková), ale aj ujma nemateriálna, teda ujma či škoda, ktorá sa neprejaví vo sfére materiálnej, ale vo sfére inej tvorenej všetkými ostatnými právami inej, nie materiálnej, povahy, ktorým právny poriadok priznáva ochranu a ich porušenie sankcionuje.

Pokiaľ ide o imateriálny charakter zákonom chránených práv (v danom prípade právo na ochranu osobnosti človeka v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka), možno takúto nemajetkovú ujmu, ktorá takýmto porušením vznikla, peňažne len zmierniť, t. j. jej úlohou je len zmierniť následky takéhoto konania pre poškodenú osobu.

Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej sa domáha poškodená v prejedávanej veci môže súd podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezдалa postačujúca. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (satisfakcie) je vždy existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jej trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Nie sú rozhodujúce subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase vnímala aj každá iná fyzická osoba.

Výšku náhrady zadosťučinenia (nemajetkovej ujmy) určí následne súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Občiansky zákonník žiadnu maximálnu ani minimálnu hranicu výšky zadosťučinenia v peniazoch nestanovuje. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vecou úvahy súdu, ktorý sa pri tejto úvahe musí riadiť dvoma v zákone taxatívne stanovenými kritériami (§ 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka - závažnosť ujmy a okolnosti prípadu) a z týchto musí pri svojom rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy v peniazoch vychádzať.

Krajský súd dospel k záveru, že konaním obžalovaného, ktorý naplnil skutkovú podstatu prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Tr. zák. došlo k neoprávnenému zásahu do práva poškodenej na ochranu osobnosti, konkrétne do práva na súkromie, ako jedného z čiastkových osobnostných práv fyzickej osoby, ktorému poskytuje ochranu § 11 Občianskeho zákonníka. Treba zdôrazniť, že obžalovaný počas štyroch mesiacov výrazne obmedzoval poškodenú na obvyklom spôsobe života, zneprijemňoval jej život obťažujúcimi a sústavnými sms správami ako aj vyhľadávaním jej blízkosti, čo malo za následok zhoršenie kvality života poškodenej a to tak, ako je to popísané v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku. V posudzovanom prípade tento zásah do súkromia poškodenej považuje krajský súd, vzhľadom na jeho intenzitu a trvanie, za závažný a významný, ktorý nie je možné bagatelizovať.

Krajský súd pri určení peňažnej náhrady prihliadol na tento významný zásah do súkromia poškodenej v dôsledku protiprávneho konania obžalovaného, ako aj na dôsledky, ktoré u poškodenej toto konanie vyvolalo. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že účelom finančného zadosťučinenia je do istej miery kompenzovať prežité emociálne útrapy poškodenej. Preto odvolací súd považuje poškodenou nárokovanú sumu vo výške 5000 euro za primeranú. Pri určovaní jej výšky vychádzal krajský súd podporne z výšky minimálnej mzdy (816 euro), pričom sumu nemalo prevyšujúcu šesťnásobok minimálnej mzdy považuje krajský súd za primeranú a zodpovedajúcu okolnostiam prípadu, teda intenzite, trvaníu ako aj následkom zásahu do práva na súkromie poškodenej.

Pokiaľ ide o návrh na náhradu trov právneho zastúpenia poškodenej v priebehu trestného konania, tak náklady právneho zastúpenia nie sú škodou spôsobenou trestným činom a preto ani nemôžu byť priznané rozsudkom v rámci adhézneho konania. Trovy právneho zastúpenia poškodeného sú agendou až vykonávacieho konania v zmysle § 557 Tr. por. S poukazom na uvedené, musel krajský súd so zvýškom nároku na náhradu škodu odkázať poškodenú na civilný proces.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.